

வேங்கையே எழுக!

நாட்டுக்கு நான்

தமிழுக்குப் பிள்ளை—அவன்
தளை நீக்கும் மறவன்
நமதன்பு நாட்டை—இனி
நான் காக்கக் கடவேன்.
அமிழ் தொக்கும் தமிழர்—நல்
அறம் காக்கும் மறவர்
தமை ஈன்ற நாடு—தமிழ்த்
சான்றோரின் வீடே.

சாவைத் தொலைத்தேன்—தமிழ்த்
தாய்க்கு வாழ் கின்றேன்
பா ஒன்றி னாலே—தமிழ்ப்
பண்பாடு காப்பேன்.
நாவை அசைத்தால்—ஒரு
நானூறி லக்கம்
மூவேந்தர் பேரர்—பகை
முற்றும் தொலைப்பார்.

ஞாலம் முழங்கும்—தமிழ்
நான் மறை நன்றே
காலத் திரும்பும்—தெற்குக்
கடலும் ஒதுங்கும்
சோலைகள் காண்பேன்—அங்குத்
தென்னகர் காண்பேன்
நாலு திசைகள்—தமிழ்
நாடென் றடங்கும்

திராவிட நாட்டுக் கொடி வணக்கம்

வானில் உயர்ந்த திராவிட நாட்டு
மணிக்கொடி தன்னை வணங்குவோம்!
நானில மேல்அதன் மாண்பினைக் காண்பதில்
நாம் நன்றுசேர இணங்குவோம்.

ஊனுடைமை உயிர் யாவும் திராவிடர்
மானத்தைக் காப்பதற் கல்லவோ?

ஆனதைப் பார்க்கட்டும் ஆளவந்தார்—அவர்
ஆர்ப்பாட்டங்கள் நமை வெல்லவோ?

விண்ணிடை ஏறிய எங்கள் மணிக்கொடி
வெல்க வெல்க வெல்க வெல்கவே!
மண்ணில் உயர்ந்த திராவிட நாட்டினர்
மாட்சி மணிக்கொடி வெல்கவே!

திண்மையும் உண்மையும் வண்மையும் கொண்ட
திராவிடர் மாக்கொடி வாழ்கவே!
ஒண்கடர் வான்நிலை உள்ளவரும் புகழ்
ஓங்கித் திராவிடம் வாழ்கவே!

சென்னை பற்றிச் சண்டையா?

எடுப்பு

சென்னை நகருக்காகத் திராது சண்டையிட்டீர்
இன்பத் திராவிடரே—நீவிர் உலகில்
எல்லோரும் என் மைந்தரே.

உடன் எடுப்பு

என்னதென்ன தென்பீர் இனத்திற் பகைகொள்வீர்
தென்தமிழ்க் கிள்ளையே, என் தெலுங்குப் பிள்ளையே.
(சென்னை)

அடிகள்

என்னைத் தன்னடிமை என்றான்—என்னருமக்கள்
யாரும் தன்னடிமை என்றான்.
சென்னை நகருள்ளிட்ட திராவிட மாநிலம்
தன்னுடைமை என்றானே வடநாட்டுப் பகைவோனே.
(சென்னை)

முற்றத்தை மூத்தவனும்—இளையனான
முதிரன்பில் வாய்த்தவனும்
பெற்றுக் கொள்வதில் சண்டை உற்று நலிவதுண்டோ?
பெருவீட்டை மீட்பதொன்றே இருவர்க்கும் கடனன்றோ?
(சென்னை)

பெயரினால் வேறுபட்டீர்—மக்களே நீங்கள்
பிறப்பினால் ஒன்று பட்டீர்
அயர்வினால் அனைவரும் அயலானுக் காட்பட்டீர்
அறமறந்தீர், உங்கள் திறமறந்தீர், நானும் (சென்னை)

தனியாக்கப் போராங்கோ

தமிழ்நாட்டைத் தமிழர்களைத்
தனியாக்கப் போராங்கோ
உமிழிடிக்கப் போராங்கோ நல்ல
உரல்உடைக்கப் போராங்கோ—நம்ப

(தமிழ்)

தமிழ் பேசும் மாகாணம்
தனிஎன்று சொன்னாங்கோ
தெலுங்குபேசும் அண்டை வீட்டைச்
சண்டை பிடிக்கச் சொன்னாங்கோ

நமது மலையாளிகளை
நாம் பகைக்கச் சொன்னாங்கோ
நலமேதான் பண்ணி நமைக்
கலகஞ் செய்யச் சொன்னாங்க

(தமிழ்)

தெலுங்கு நம்ம தெருவை விட்டு,
தெலுங்கு நாடு போகணும்,
மலையாளத்தார் இங்கிருந்தால்
மானம் விட்டுச் சாகணும்.

கன்னடத்தார் கன்னட நா
டெங்கே என்று தேடணும்,
களிதுளுவர் முகவரியைக்
கண்டுபிடிக்க ஓடணும்.

(தமிழ்)

தமிழ் தெலுங்கு மலையாளம்
கன்னடரும் துளுவரும்
தனித்தனியாய்ப் பண்ணாங்கோ
இதுநல்லதே இண்ணாங்கோ.

நமது சேரன் மலையாளி
என்று தள்ளி விட்டாங்கோ
நாலில் ஒரு பங்கை மட்டும்
தமிழ் நாடாக் கிட்டாங்கோ

(தமிழ்)

கன்னடம் தெலுங்கு துளு
நாடுகாத்து வந்தாங்க
கண்ட அந்தச் சோழ பாண்டி
மன்னரையும் நொந்தாங்கோ
மன்னு தமிழ் நூலையெல்லாம்
மறக்கும்படி சொன்னாங்கோ
வரிப்பூலி, வில், கயற்கொடிகள்
மாற்றங்கொள்ள வச்சாங்கோ

(தமிழ்)

சேரன்நிலம் தமிழ்நிலமாய்ச்
செப்பும் நூலைக் சொன்னங்கோ

தெலுங்குநிலம் தமிழ்நிலமே
இல்லை என்று பண்ணாங்கோ
ஊரில் இனித் திராவிட நாடு
உருப்படுமா இண்ணாங்கோ;
ஒவ்வொன்றுக்கும் பகைமூட்டி
ஒழிப்பம் என்று சொன்னாங்கோ

(தமிழ்)

தெலுங்கு மலையாள மெல்லாம்
திராவிட நாடில்லையாம்
சேர்துளுவம் கன்னடமும்
திராவிட நாடில்லையாம்
இலகு திராவிடம் பிரிக்க
வந்தால் அடிப்பாங்களாம்
எழுந்து வரும் திராவிடரை
விழுந்து கடிப்பாங்களாம்!

(தமிழ்)

திராவிடர் மீட்சி

திராவிட நாட்டின் பெயர்

நான் "முவேந்தர் நாடெ!"ன நவில்வதும்
"தென் மறவர் நாடெ!"ன்று செப்பலும்
"பழந்தமிழ் நாடெ!"னப் பகர்வதும், இந்நாள்
வழங்கு "திராவிடர் நாடெ!"ன வரைவதும்,
ஒன்றே! அதுதான், தொன்று தொட்டு
வேன்று புகழோங்கு நம் அன்னை நாடு!

திராவிடம் தமிழ்மொழி

திராவிடம் என்று செப்பிய தேன் எனில்
"திருத்தமிழம்" எனும் செந்தமிழ்ப் பெயரை
வடவர் திரமிளம் என்று வழங்கினர்.
திரமிளம், பிறகு திராவிடம் ஆனது.
வேட்டியை வடவர் வேஷ்டி எனினும் அவ்
வேட்டி திரிந்த வேஷ்டியும் தமிழே!
அது போல்,
திருத்தமிழகத்தைத் திராவிடம் என்றால்
இரண்டும் தமிழே என்பதில் ஐயமேன்?

முவேந்தர் :

முவேந்தரென மொழியப் பெறுவேர்
பாவேந்தர் புகழ் கயற்கொடிப் பாண்டியன்,
போரில் நிகரிவாப் புலிக்கொடிச் சோழன்
சீருறு விற்கொடிச் சேரன் ஆவார்,
இம் முவேந்தர் இனத்தவர் தமிழர்
இம் முவேந்தர் செம்மொழி தமிழே!

மொழித் திரியினால் பெயர் மாற்றம்

நெடிய இத் தமிழகம் இடைக்காலத்தில்
தமிழ்நாடாந்திரம், தனி ஒரு கேரளம்
அமையும் துளுவம், கன்னடம் ஆகப்
பிரிவுற்றது தமிழ்ப் பேச்சின் திரியினால்!
கோழி என்று கூறலே தமிழாம்
கோடி என்று கூறல் தெலுங்காம்
கோளி என்று கூறல் கேரளமாம்
கோலி என்று கூறல் கன்னடமாம்
கோழி என்றே கூறல் துளுவமாம்
தமிழ் மொழி இவ்வாறு தான்கிரந்திடினும்
அனைத்தும் தமிழே ஆகும் அன்றிப்
பிறமொழி என்று பேசவும் படுமோ?

அனைத்தும் பழந்தமிழ் நாடே

கன்னட நாடெனக் கவினமலையாள
நன்னர் நாடென ஆந்திர நாடெனப்
பன்னும் துளுவநாடெனப்பற் பலபெயர்
பகரினும் அனைத்தும் பழந்தமிழ் நாடே
அன்றி அவைதாம் அயல் நாடுகளா?

குள்ள நோக்கம் :

இவையெலாம் தமிழகம் இல்லை எனவும்
இவைகள் ஒழித்த இடுக்கு நிலமே
தமிழ் நாடெனவும், அத் தமிழ்நாடுதனை
அமைவுறப் பிரித்தே அமைப்பீர் எனவும்
விள்ளுகின்றார் சிலர் விரித்த நோக்கிலார்.

நீங்கள் சொல்வீர்களா?

தெள்ளுதமிழாம் திரைக்கடல் தன்னை
உள்ளும் புறமும் ஆய்ந்துணர்ந்த தமிழரே
தமிழைக் காத்த, நம் தமிழ் இலக்கியமாம்
அமுதைத் தன் வரலாற்றினால் உயர்த்திய
தமிழ்ச் சேனைத் தமிழன் என்று
செப்பவும் மறுப்பிரோ? சேரன் நாட்டினை
நம்தமிழ் நாடென நவில மறுப்பிரோ?
விற்கொடி உம்மினும் வேறா சொல்வீர்?
கன்னடம் துளுவம் கவின் ஆந்திரம் இவை
பன்னருஞ் சோழன், பாண்டியன் ஆண்ட
வண்டமிழ் நாடா? வடவர் நாடா?
கயலோ புலியோ கவினுறு தமிழர்க்கு
அயலோ பகைவர் அயலெனக் கூறினும்?

திராவிட நாட்டை முழுதும் மீட்போம்

பன்னூற்றாண்டு முதல் இந்நாள் மட்டும்
வென்றார் இல்லை என்றும், வெல்ல
நின்றார் இல்லை என்றும், நிகழ்வதும்
அருமைத் திராவிடப் பெரிய நாட்டைப்
பழந்தமிழகத்தைப், பார் அறிந்ததென்
மறவர் வையத்தை, இறலாப் புகழ்கொள்
மூவேந்தர் நாட்டை முழுவதும் மீட்போம்.
தென்தமிழ், கேரளம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளு
என்னுமில் வைந்தில் ஒன்றுதான் தமிழகம்
என்று நான்கையும் எதிர்ப்பதா? எதிர்ப்பின்
நம்முடன், நம்மூர் நம்தெரு வதனில்
தென்னண்டை வீட்டுத் தெலுங்கர் நிலை ஏது?
வடவண்டை வீட்டு மலையாளிகளைப்
பகைப்பதா? எதிர்ப்பாங்கு வீட்டுக்
கன்னடத்தாரைக் கடிந்து கொள்வதா?
அல்ல திவர்களை அவரவர் நாட்டுக்குக்
குடியேற்றுவதா? குடியேற்றிய பின்
இங்கெத்தனைபேர் தமிழர் இருப்பார்?

பெயர் நாரின் பொருள் மாறுமோ!

செந்தமிழ், கேரள, தெலுங்கு, கன்னடம், துளு
ஐந்து வகையில் அழைக்கப் பெறிலும்
மாந்தர் வகையால் திராவிட மக்கள்நாம்!

மீட்சி

தென்குமரி வங்கம் திரைக்கடல் முப்பாங்கு
மன்னிய திராவிட வையத் துரிமையை
ஒருசிறி திழக்க ஒப்போம்; பெருநாட்டுப்
பெருந்தொகைப் பெரும்புகழ்ப் பெரும்பண்புடையார் நாம்
பிரிவோ மில்லை, பிரிந்தால் வாழ்வில்லை
பிரித்தாள எண்ணும் பிறர்க்கு வடிவில்லை,
கலைஒன்று, திராவிடர் கண்ட நாகரிக
நிறை ஒன்று, தாழைமுள் நிகர் நெல்லரிசிச் சோற்
றுணவொன்று! நடையுடை ஒன்று நமக்கெலாம்.
உறுதி ஒன்று திராவிட
மறவர் நாட்டை மீட்டு வாழ்வதே!

ஒன்று சேர வேண்டும்

செந்தமிழை வளமாக்க உதவ வேண்டும்
தி இந்தித் திணிப்பைஇனி மாற்ற வேண்டும்
முந்தவே கட்டாயக் கல்வி வேண்டும்

முற்றிவரும் சாதிவெறி ஒழிய வேண்டும்
இந்தநிலை யாங்களெல்லாம் எய்தி விட்டால்
எங்கள் வாழ்வுக்குவே நென்ன வேண்டும்,
இந்தியினை எதிர்க்கின்றோம் அதற்குப் பேர்தான்
இந்நாட்டுப் பிரிவினைக் கோரிக்கையாகும்.

செந்தமிழ் நாட்டின் மீதில் அள்ளி அள்ளிச்
செழுந்தியை வீசுகின்ற வட புலத்தை
எந்தாயே என்றுநாம் அழைக்க மாட்டோம்
எள்ளளவு மனச்சான்றும் வடக்கர்க்கில்லை
முந்துங்கள் தமிழர்களே தமிழன்னைக்கு
முட்டுக் கட்டைகளாக அமைய வேண்டா
ஐந்தாறு கட்சிகளும் ஒன்று சேர்க்க
ஆனவரும் இந்திவிட்டு மீளலாகும்.

திராவிட நாட்டுப் பண்

வாழ்க வாழ்க வாழ்கவே
வளமது பெருக திராவிட நாடு!

வாழ்க!

சூழ்தரு பரிதியின் ஒளிபடு குன்றம்
தோற்றம் பாடுதற் கூற்றைச் சாடுநர்
வீழ்புனல் அருவி ஆடிடும் மகளிர்
வேண்டிய நலமும் ஈண்டிய நாடு

வாழ்க!

சத்தும் கடல்தரு முத்துக் குவியல்,
சுமழும் கூந்தற் றமிழ்ப் பெண்கள்,
தித்தித் திடுமொழி மாதர் உலகைத்
தேற்றும் அறமேசெய் தமிழ் நாடு

வாழ்க!

நளிர்புனல் நன்செய் விளைவுறு செந்நெல்
நறுநெய் தயிரோடு நிறைபடு சோறும்.
எளிமையை நீக்கும் ஈவோர் கூட்டம்,
எய்திய நாடு திராவிட நாடு

வாழ்க!

பாடும் பறவை, விடுதலை விலங்கு,
பல்வகை மலர்கள் மூல்லைக் கொடிகள்
காடும் சுமழக் கை கோத்தாடும்
காதலர் அன்பு கனிவுறு நாடு

வாழ்க!

தமிழும் தமிழ்தரு துளவும் தெலுங்கும்
தகுமலை யாளம் கன்னட முதலா
அமைவுறு நாட்டைத் திராவிடம் என்றே
அறிஞர் போற்றும் அன்னை நாடு.

வாழ்க!

பெரியார் போர் வெல்லும்

சாதி ஒழிக எனக்கூவும் தாய்க் கோழி
தானே பற்றுக் இளந்தமிழ்ப் புள்ளினம்

(சாதி)

ஆகிப் பெருமை பெரியாரை அல்லால்
தமிழருக் களிப்பவர் வேறெவர் உள்ளார்?

(சாதி)

ஏதடா கட்சிகள் இங்கே
எவ்வெவர் மூச்சுக்கும் மூச்சாய்
போதெல்லாம் தொண்டு செய்கின்றார்
போம்வழி போதலே அல்லாமல் வேறு
புகவிடம் தமிழருக் கெங்குண்டு தேறு—

(சாதி)

தியபார்ப் புக்குப் படிந்த
தேவடி யாளமக்கள் போலே
ஆயாது தீதுநெறிச் சென்றாய்
அம்மியா காவேரி ஆற்றுக்குத் தெப்பம்?
பெரியார் அடிச்சுவடு நன்மை பயக்கும்.

(சாதி)

நாய்குலைத் தாநத்தம் பாழாய்
நன்றறியாத உன்னால் என்ஆம்
தூய்ஞரல் எவரும்ஒன் றென்று
தோன்றிற்றுக் கேள்அது நாம்பெற்ற செல்வம்
பெரியார் தொடங்கிய போர்ஒன்றே வெல்லும்!

(சாதி)

குடியரசில் இதுவோ கதி

கூவாயோ கருங்குயிலே
யாவரும் ஒன்றென்றே —கூவாயோ?
ஏவலர் இந்தியர்கள் இரண்டாம் தொகுதி என்றார்
இக்குறை நீங்கிற்றென்றே இனிதாய் நன்றே (கூவாயோ)

சுவலயத்தில் சமத்வ நிலை காட்டவந்த
பிரஞ்சக் குடிஅரசின் நிழலில்,
இவனுயர்ந்தோன் இவன்தாழ்ந்தோன் என்றுரைத்தால்
யார்சகிப்பார் அந்த அழலை?

கவிந்திருக்கும் ஒரு குடைக்கீழ் உள்ளவரில்
சிலர்க்குநிழல்; சிலர்க்குவெயிலோ?
சுவிந்த பொருளோ விஷயமோ சமமாக
அடையாத தெய்வகையிலோ?

மேலவர் என்றோர் தொகுதி
மீதிப்பெயர்க் கோர்தொகுதி!
மேன்மைக் குடியரசில் இதுவோ கதி?

(கூவாயோ)

புதுப் போர்

சாதி ஒழிய வேண்டும் என்பதும்
தமிழக விடுதலை வேண்டும் என்பதும்
குள்ளக் கருத்தா? வெள்ளம் போன்ற
தமிழர் நலத்துக்குத் தக்கன அன்றோ?

ஒழியாச் சாதி ஒழிய வேண்டும்
தமிழகம் அடிமை தவிர்தல் வேண்டும்
இன்னும் இக் கொள்கை எல்லாத் தமிழரின்
கொள்கை அன்றோ? இந்தக் கொள்கை
வெல்லு மாயின் எல்லாத் தமிழர்க்கும்
அல்லல் திரும் இழிவும் அகலும்
என்பதில் இம்மியும் பொய்ம்மை உண்டா?
தமிழ்ப்பெரு மக்களே, சற்று எண்ணுமின்;

பெரியார் சொன்னார் பெரியார் ஆதலின்!
அரிய இவற்றை அவரை அல்லால்
எவரால் இங்கே சொல்ல முடிந்தது?
எவர்தாம் இதுவரை சொல்ல லானார்?
சொன்னார் பெரியார் என்பது மட்டுமா?
செய்தார் பெரியார் செய்வார் பெரியார்
என்பதில் இம்மியும் பொய்ம்மை உண்டா?

ஆயிரம் ஆண்டுகள் அகன்றன! வரலாறு
சாகவில்கலை இருக்கக் கண்டோம்.
அவ்வர லாற்றில் ஓர் தமிழர் தலைவனைத்
கண்டதுண்டோ? காதுதான் கேட்டதா?
பெற்றோம் இன்றுதான் பெற்றதரும் பேற்றை!
பெற்றோம் இன்றுதான் பெரியார் தம்மை!

அன்புடையீரே அறிவுடைத் தமிழரே
பெரியார் என்பது வயதும் பெற்றார்
இருக்கும் போதே விடுதலை எய்தலாம்
கட்சி வேண்டாம் கலகம் வேண்டாம்
எப்பிரி விற்கும் ஆட்படல் இன்னவே!
எல்லா மக்களும் இரும்புக் குண்டுபோல்
ஒன்று படுதல் வேண்டும் இன்றே!
நன்று பெறுதல் வேண்டும் அனைவரும்!

திராவிடர் கழகம் சிறிய தன்றே,
அஃது பெரியார்க் குரிய தன்றே,
சாற்றுவேன்: அஃது தமிழரின் உடைமை!
பொதுவாம் இயக்கம்! பொதுவாம் நிறுவனம்
அங்கி ருந்து கிளம்பும்! அரும்போர் நிறுவனம்!
பொதுப்போர்! புதுப்போர்! எழுக எழுக!

புதியதோர் தமிழ் உலகம்
இதோ! இதோ! வெல்க எழிற்றமிழ் நாடே?

எதுபிரிவினை மனப்பான்மை

பிண்ணாக்கு நிறம்! பிளவிலாக் குளம்புகள்
வெண்முகம்! நீள்காது! மிக மிக அழகு!

தெருவீற் புகுந்து தெருவில் என் வீட்டின்
அருகில் வந்ததும் அருமை! அருமை!

வீட்டினுட் புகுந்தது, காட்டுத்தழை என்று
சுவடிகள் துணிகளை மென்றுதின்றதும்
சொல்லொணாப் புதுமை! சொல்லொணாப் புதுமை.

வாய்தி றந்து வண்ணம் பாடித்
தூய்மையைத் துடைத்ததும் மெச்சத் தக்கது!

துணிவுடன் அடுக்களைச் சோற்றுப் பாணையை
உருட்டி முழுதும் இனிதாய் உண்டதைப்
பார்க்கப் பார்க்கப் பார்ப்பார் கண்கள்
மகிழ்ச்சி மத்தாப் பாக விளங்கின!

தன்னுளத் தாங்காது வீட்டின் தலைவன்
வாய்பெருந்த வடக்குக் கழுதையே
வெளியே போநீ என்று விளம்பினான்.

இதுபிரி வினைமனப் பான்மை என்று
கத்து கின்றதே கழுதை
கத்து கின்றதே கத்து கின்றதே!

காமராசர் ஆட்சியில் ஓட்டை

கண்ணில் இடறி மண்ணைத் தூவும்
காட்டு நரி போலே—மக்கள்
கருத்தி லெல்லாம் பத்த லச்சலர்
வருத்தம் தூவ லாலே—பார்

கலக லத்தது கோட்டை—ஊர்
காட்டு கின்றது சூட்டை—அது
நலிய வைத்தது நாட்டை—நம்

நல்லகாம ராசர் ஆட்சியின்
நடுவில் வந்து பெரிய ஓட்டை!

திண்ணைத் தூங்கிப் பார்ப்பா—னவன்
திரு நீற்றை அள்ளி—நம்
நண் பமைச்சி ராம சாமி
மேல் எறிந்தான் துள்ளி—அவன்

நடத்தை யெல்லாம் தப்பே—தமிழ்
நாடெல் லாம்க சப்பே—அப்
படுபா விசு திப்பே—நம்

பத்தவச்சல னார்க்கு மட்டும்
அத்தனையும் மிக இனிப்பே!

மக்கள் நிகர் என்று கூட்டில்
வைத்திருந்த தேனைப்—போய்
நக்குவதா கோயிலிலே
பிச்சைக்காரப் பூனை?—தமிழ்

நாட்டை ஆள வந்தார்—புகழ்
ஏட்டை யேன்ம றந்தார்?—பழி
மூட்டை யேசு மந்தார்—நம்

முத்தமிழ் மானம் போக்கப்
பத்த வச்சல மா பிறந்தார்?
தக்க தமிழ்த் தாயகந்தான்
தலை குனிய லாமா—ஏன்
சரிநிகர் எல்லாரும் என்றால்
தருமம் கெட்டுப் போமா?

சாதி என்ற பண்டம்—நம்
தாய கம்சுரண்டும்!—அது
தீதுவைத்த குண்டம்—இத்

தீச் செயலை ஆதரிப்போன்
செல்வம் சேர்க்க அலையும் முண்டம்.

நேருவின் ஆட்சி

நேருவின் ஆட்சி தீருகின்ற நாள்
நெருங்கிற் றென்று கொட்டடா முரசம்
சாரும் ஆரியர் வாழ்வைக்கு மோர்
தன் விருப்பத் தனியாட்சி நோய் கொண்ட

(நேருவின் ஆட்சி)

இந்தி புகுத்தித் தமிழ் விளக்கவித்தான் தன்
இனத்த வர்க்கே செல்வம் குவித்தான்
செந்தமிழ் நாட்டார் வாழ்வைக் கவிழ்த்தான்—இன்று
செல்வாக் கெல்லாம் இழந்து தவித்தான்.

(நேருவின் ஆட்சி)

தமிழகத்தின் பெருவரு மானம்—எல்லாம்
வடவருக்குத் தான் செய்யும் தானம்!
தமிழ் நாட்டமைச்சர் எவர்க்கும் தன் மானம்
சற்றும் வேண்டாமாம் எள்ள வேணும்
(நேருவின் ஆட்சி)

காங்கிரசுக்குத் தான் பெற்ற தங்கை—தலைவி
காசில் விளையாடுகிறவள் தங்கை!
ஆங்காண் என்றாதினாள் தன் ஆணைச் சங்கைஇதோ
அவனே பூண்கின்றான் அவன்கால் விலங்கை.
(நேருவின் ஆட்சி)

சமநிலை தோக்கிடும் ஆட்சியின் மூலம்—தன்
சமையமா? சாதியா? உமிழாதா ஞாலம்?
சுமை தாங்கி சுமையினைத் தனதென்ற காலம்
தொலைந்தது தொலைந்தது நாட்டில் எப்பாலும்
(நேருவின் ஆட்சி)

இந்தித் திணிப்புச் சரியல்ல!

அமைதி வேண்டும் நாட்டினிலே
அன்பு வேண்டும் என்பார்
ஆழ மடுவில் நீரைக் கலக்க
வேண்டாம் என்று சொல்வார்.

தமிழகத்தில் இந்தி திணிக்கச்
சட்டம் செய்தார் அவரே
சாரும் குட்டையில் எருமை மாட்டை
தள்ளுகின்றார் அவரே!

சுமக்க வேண்டும் இந்தியினைப்
பொதுமொழியாய் என்பார்;
தொலைய வேண்டும் எதிர்ப்புக் கூச்சல்
தொலைய வேண்டும் என்பார்;

தமிழ்மொழியை அழிக்க வேண்டும்
என்றவரும் அவரே
தமிழகத்திலே புகுந்த
சாக்குருவிகள் அவரே!

இந்தி ஒழிக

தமிழ்வாழ்க தமிழ்வாழ்க என்று சொன்னான்
தாமரையின் வாய்மலர்ந்து தேனைப் பெய்தான்;
தமிழ் இதுபார் இன்றுதன் உள்ளங் காட்டி,
தன்னுயிரில் அதுகாட்டி, என்றன் தோளை

அமிழ்திதுவர எட்டியா என்று தொட்டாள்
அமிழ்தென்றேன் ஆம்என்றேன் மகிழ்ந்து நின்றேன்
கமழ்இமை கனியிதழும் தந்தாள் உண்டேன்
கண் திறந்தேன் வேறொருத்தி வருதல் கண்டேன்.

தமிழ்விழ்க் தமிழ்விழ்க் என்று சொன்னாள்
தமிழ்க்காதில் ஈயத்தை உருக்கி வார்த்தாள்
தமிழில்லை என்றுதன் உளத்தைக் காட்டி
தன்னுயிரிற் பகைகாட்டி என்றன் தோளை
அமிழ்திதுவா எட்டியா என்று தொட்டாள்
அப்பட்டம் எட்டிக்காய் அடியே என்றேன்
உமிழ் இந்தி நான் என்றாள்! ஒழிவாய் என்றேன்
ஒழிப்பவர்கள் ஒழிக்கட்டும் ஒழியேன் என்றாள்.

கீழறுப்பான் வாழுவானா?

பெரியாரின் காலைப் பிடி
மரியாதை யாக நடி
பெரியாரை யேஒழிப்பாய் மறுபடி
பெருநாட்டில் நீதான்ஓர் உருப்படி ஆனால்
பெறப் போகின்றாய் இனிமேல் செருப்படி

மணம்செய்ய நீ செஞ்சு
மணம் ஆன பின் மிஞ்சு
பிணிபோலும் தலைமைபெற உன்நெஞ்சு—நம்
பெரியார்க்கே இடநினைக்கு மேநெஞ்சு—அட்டே
பின்விளைவை முன்எண்ணி நீ அஞ்சு.

விடுதலையில் விளை யாடு
கெடுதலையே நீ கேடு
படுகாலிப் பையாநீதான் மண்ணோடு—மண்ணாள்
பழியோடு மறைந்துபோ கட்டோடு—இங்கும்
பறக்குமோஉன் புதுக்கொடிதான் பிற்பாடு?

பீபீ நூற்றுக்கு நூறு
பிரிந்தொழிந்தான் ஒரு வாறு
பீபீ நூற்றுக்கைம்பதே முன்னேறு—இங்குப்
பின்னும்எதற் கடாவிளக் குமாறு?
பெரியார்க்கா சாத்த வந்தாய் வெண்ணீறு?

அவர் செல்லும் பாதை

முன்னே போகும் குதிரை—அதைத்
தன்ன தென்றார் நேரு!
முன்னை நாகரீகம்—அறம்
முற்றிய பண்பாடு

நன்ற மைந்த நாடு—நம்
நல்ல தமிழ் நாடு
தொன்மையான நாட்டை—மிகச்
சுரண்ட வந்தார் நேரு.

சீக்கி யரின் நாடும்—மற்றும்
சின்ன பல நாடும்
தூக்க முயற்ற போது—முடி
குடிக் கொண்ட நேரு!
பார்க்க நேர்ந்த போது—ஓடிப்
பறந்திடுவார் நேரு!
ஏய்க்க வந்தார் நேரு!—இந்தி
எவர்க்கும் வேண்டு மென்றே.

தில்லி யிலே குந்தி—நேரு
செப்பு மொழி எல்லாம்,
நல்ல சட்ட மென்றார்—அது
நமக்கு மென்று சொன்னார்.
எல்லை யற்ற நாளாய்—இங்
கிருந்த தமிழாட்சி
இல்லை என்று சொன்னார்—அதை
யாவர் ஒப்பு வார்கள்?

படை யுடையார் நேரு—அந்தப்
பதவி நிலை யாமோ!
குடம் உடைந்து போனால்—அதன்
குற்றோ டெல்லாம் மண்ணே!
கமை விலைபோ காதே—அது
கட்டித் தங்க மாமே
இடை நடுவில் நேரு—அறம்
ஏற்று நடப் பாரா?

போர் தொடங்கு!

கமுகான தில்லியின் சுண்ணைப் பிடுங்கு!
காம ராசனே போரைத் தொடங்கு!
முழுது தமிழகம் உணை ஆ தரிக்கும்
முத்தமிழ்க் கொடியினை வரலில் விரிக்கும்!
(கமுகான தில்லியின்)

அழுதவர் உன்மக்கள் அரிசிக்குத் துடித்தார்
அன்பிலா வடக்கர் பழம்பாடம் படித்தார்
பழகினை பல்லாண்டு தில்லி யோடு
பழிகாரரால் வாழுமா தமிழ்நாடு! (கமுகான தில்லியில்)

நன்ற மைந்த நாடு—நம்
நல்ல தமிழ் நாடு
தொன்மையான நாட்டை—மிகச்
சுரண்ட வந்தார் நேரு.

சீக்கி யரின் நாடும்—மற்றும்
சின்ன பல நாடும்
தூக்க முயற்ற போது—முடி
குடிக் கொண்ட நேரு!
பார்க்க நேர்ந்த போது—ஒடிப்
பறந்திடுவார் நேரு!
ஏய்க்க வந்தார் நேரு!—இந்தி
எவர்க்கும் வேண்டு மென்றே.

தில்லி யிலே குந்தி—நேரு
செப்பு மொழி எல்லாம்,
நல்ல சட்ட மென்றார்—அது
நமக்கு மென்று சொன்னார்.
எல்லை யற்ற நாளாய்—இங்
கிருந்த தமிழாட்சி
இல்லை என்று சொன்னார்—அதை
யாவர் ஒப்பு வார்கள்?

படை யுடையார் நேரு—அந்தப்
பதவி நிலை யாமோ!
குடம் உடைந்து போனால்—அதன்
குற்றோ டெல்லாம் மண்ணே!
கமை விலைபோ கா தே—அது
கட்டித் தங்க மாமே
இடை நடுவில் நேரு—அறம்
ஏற்று நடப் பாரா?

போர் தொடங்கு!

கமுகான தில்லியின் கண்ணைப் பிடுங்கு!
காம ராசனே போரைத் தொடங்கு!
முழுது தமிழகம் உனை ஆ தரிக்கும்
முத்தமிழ்க் கொடியினை வானில் விரிக்கும்!
(கமுகான தில்லியின்)

அழுதவர் உன்மக்கள் அரிசிக்குத் துடித்தார்
அன்பிலா வடக்கர் பழம்பாடம் படித்தார்
பழகினை பல்லாண்டு தில்லி போடு
பழிகாரரால் வாழுமா தமிழ்நாடு! (கமுகான தில்லியில்)

ஆட்சியின் அடிப்படை பார்ப்பனர் தந்நலம்;
 ஆட்சியில் இருப்பதும் அதேபார்ப்பு பனகுலம்
 காட்டி வந்துள மனப்பான்மை யாவும்
 கருதும் நெஞ்சில் நெருப்பைத்தான் தூவும்.
 (கமுகான தில்லியின்)

நீட்டத் தமிழர் துடிக்கும் துடிப்பை
 நீக்குந் நீக்குந் வடவர் பிடிப்பை,
 ஆட்பட்டோரின் அனமச்சராய் இராதே
 ஆனும் தமிழரின் அரசென வாழ்கநீ! (கமுகான தில்லியின்)

வருக போரே!

முந்நா றாண்டின் பின்னே—யாம்
 முதலிற் காணும் போரே
 தின்பாய் நல்ல கொலைகள்—அந்தச்
 சீனாக் காரர் தலைகள்.

இந்நாட் டாரின் வீரம்—பார்
 என்று காட்டும் போரே
 செந்நாய் இதைக் கருதிக்—குடிக்கும்
 சீனாக்காரன் குருதி.

போருக்குத்தான் தோளை—அவன்
 பழைய வீர வாளை
 பாருக் கெல்லாம் காட்டப் பண்
 பாடி வந்த போரே!

ஊராசையால் வந்தான்—அவன்
 உண்மையை மறந்தான்
 சீரழிந்தான் கள்ளன்—அந்தச்
 சீனாக்காரக் குள்ளன்.

இமயத்துக்கே வெற்றி—யாம்
 குமரிக்கு நல் வெற்றி!
 கமழும் காவேரிக்கும்—நந்
 கங்கைக்குமே வெற்றி!

சுமை சுமையாய் வெற்றி—யாம்
 கமக்க எண்ணி வந்தாய்,
 அமைதி காக்கும் போரே—நல்
 அறத்துக்குத்தான் வெற்றி!

சூயென் லாய் சீனரின் நோய்

சீன மக்களுக்கேற்பட்ட ஒரு நோய் சூயென் லாய்
 சீர்பட்டு வருகின்றான் உலகத்தாய் குரைத்தது நாய்!
 பூனைக்குட்டி வரிப்பிலியின் வாய் புகுந்தது போய்—எம்
 பொன்னாட்டுத் திறம் எண்ணாத ஒரு சேய் சூயென் லாய்!
 மலையில் முட்டத் தலைமை பெற்றானா வெல்வானா!
 வாழ்விற்கலை வாழ்வு பெற்றது சீனா வாழவைப்பானா?
 வலைவிசிப் பிடிக்க வந்தானா நாங்கள் மீனா?
 மண்ணாய்ப் போகும் நாளிது தானா இசஞ் சீனா
 புறமுதுகு காட்டாத நாடு— பாரத நாடு
 பூவுலகில் முதலில் வானோடு பிறந்த நாடு!
 அறங்காக்க வாழ்ந்திடு நாடு பொன்னாடு—நல்
 அறிவில்லாத சீனனை உயிரோடு புதைக்கும் நாடு!

வலை விரித்தான் ஆச்சாரி

போகாதே சாகாதே

வலைவிரித்தான் பார்ப்பானடா
 மக்களெலாம் வருக என்பான்
 கலையழித்தான் கண்ணிலைத்தான் போகாதே—நாம்
 கண்டபயன் போதுமினிச் சாகாதே!
 நவிவுசெய்வான் பார்ப்பானடா
 நாலுசாதி வாழ்க என்பான்
 புலியடிப்பான் சுறிக்காகப் போகாதே—நீ
 போனமட்டும் போதும் இனிச் சாகாதே!
 பள்ளிஇரு பத்தாயிரம்
 படிப்பவர்கள் படிக்காமல்
 கொள்விலைத்தான் ஆச்சாரிதான் போகாதே—அக்
 கெள்ளைநோய்க்கு மருந்துமில்லை சாகாதே!
 மதிதமிழர் ஒழியவேண்டும்
 மடப்பார்ப்பான் வாழவேண்டும்
 இதுதான் ஆச்சாரிஎண்ணம் போகாதே—நீ
 இதுவரைக்கும் பார்த்துவிட்டாய் சாகாதே!
 பன்னாடைக் கட்சிகளும்
 பழிலாங்கும் சின்னவரும்
 என்கூட்டம் என்றுரைப்பான் போகாதே—அவ்
 வெறிமூட்டும் கூட்டத்தினாற் சாகாதே!

இந்திப் போர் மூலாக

இந்திக்குச் சிறை சென்ற ஆதித்தனார் வாழ்க!

இந்தியை எதிர்க்கும் மாணவர் வெல்க

இந்திஎன்று சாக்குருவிச் கூச்ச விட்டார்
 இராசேந்திரரட்சாத்! அவரே இந்த

செந்தமிழ்நாட் டிற்காலை வைத்தார் என்றால்
 திருவடிக்குப் பூசைசெய்வார் தமிழர் ஆகார்!
 எந்தமிழ்மேல் இத்தியினை ஏற்ற எண்ணும்
 இடக்கரே வடக்கரே செல்வீர் என்றே
 எந்தமகன் எதிர்த்தானோ அவனே நாட்டின்
 எழில்மறவன்! தன்மானச் சிங்கம் என்பேன்.

துடைநடுங்கித் திராவிடமுன் னேற்றக் கண்ணீர் த்
 துணிகளெல்லாம் கருங்கொடிகாட்டு வதாய்ச் சொன்னார்
 படையுண்டு; வலியுண்டு மிகவே என்றார்
 பதுங்கியது தவிர ஒன்றும் புரிந்த தில்லை?
 உடலெல்லாம் பொருளெல்லாம் ஆவி எல்லாம்
 உயர்தமிழுக் கேளனுமா தித்த னார்தாம்
 தடைசெய்வேன் கருங்கொடியால் என்றெழுந்தார்
 தமிழ்கொல்லும், ஆளவந்தார் சிறையிற் போட்டார்.

நாம் தமிழர் இயக்கத்தார் நாமும் என்றார்
 நாடாள்வார் அவரையும்நாம் சிறையிற் போட்டார்
 நாம் தமிழர் இயக்கத்தார் நடுங்க வில்லை
 நம் தமிழர்க்குச் சிறைஎன்றால் கற்கண் டென்றார்
 மோந்துமோந தயலடியை நக்கும் நாய்கள்
 முகம்நாணி வீட்டுக்குள் புகுந்து கொண்டார்
 வேந்தான பிரசாதை வெறுத்து ரைத்த
 சிவஞான மேலோனும் வாழ்க நன்றே.

ஆதித் தனர்வாழ்க அவரி யக்கம்
 நாம்தமிழர் அதுநானும் வாழ்க! வாழ்க!
 தீதுற்ற பிரசாத்தின் நெஞ்சு கண்டு
 சீறுகின்ற தமிழகத்து மாணவர்கள்
 குதுற்ற ஆளவந்தார்க் கஞ்ச வேண்டாம்
 தொடைநடுங்கி கன்பேச்சைக் கேட்க வேண்டாம்
 ஓதுற்ற அன்னையாம் தமிழைக் காக்க
 உறுதிக் கொள்க! போர் வெல்க! வெல்க நன்றே!

புதுவாழ்வு வேண்டும்

வாளைத் தூக்கி வேலைத் தூக்கி
 வந்து புகுந்த இந்தி—நம்
 வாழ்வைத் தூக்கி அடிக்குமடா
 தமிழகத்தில் குந்தி!
 தேளைத் தூக்கி மேற்போட்டான்
 நாட்டிலேபொ ருந்தி—நீ
 செருப்பைத் தூக்கிப் போடவன்மேல்
 உன் மனம்திருந்தி.

ஆளைத் தூக்கி ஆள்மேலே
போட்டான் வட மந்தி—கீழ்
அறுப்பாரை அகற்றிவிட்டால்
கிழியும் அவன் தொந்தி!

தோளைத் தூக்கி உலகாண்டான்
செந்தமிழன் முந்தி—தன்
தோலைத் தூக்க எலும்பில்லாமல்
துடிக்கலுற்றான் பிந்தி.

உலகுதோன்ற உடன்தோன்றி
நிலவும் தமிழ் நாடு—தன்
உருத்தோன்ற முடியாமல்
குழந்துவிட்டார் கேடு!

சிவநாள்கள் இந்தநிலை
தீர்ந்திடும்பிற்பாடு—நீ
செந்தமிழை என்னருமைத்
தாயென்று பாடு!

பலருள்ளார் தமிழ்மறவர்
தமிழா உன்னோடு!
பழநாளின் ஆட்சியிலே
விளக்கடா உன்பீடு!

புலைஎழுப்பும் இந்திநாயின்
தலையில் ஒன்று போடு—நம்
புதுவாழ்வைப் பழநாட்டில்
விடுதலையால் தேடு!

படித்தவன் அழுகை

உலகு தொடங்க உடன்தொடங்கியதாம்
இலகு தமிழர் வாழ்வுதான் இந்நாள்
ஆற்றல் இருந்தும் அறிவிருந்தும்
வேற்றுமைப் பெரும்புயற் காற்றிற் சிக்கிய
சருகென வாழ்வு சரிந்து கிடக்கும்
பழுதினைச் சுவடியிற் படித்தவன்
அழுத கண்ணீர் அருவியிற் பெரிதே

வெல்வ துறுதி

குள்ள நரியாய்ப் பதுங்கி ஆச்சாரி
கொடுக்கும் குலக்கல்வித் திட்டம்

கள்ளப் பசப்புமொழியாகும்—சுடு
 காட்டை எண்ணுவரோ தமிழர்?
 எத்தனின் ஏமாற்றக் திட்டம்—நமை
 ஈடேறா தமிழ்க்கின்ற திட்டம்;
 செத்ததுவா தமிழ்குருகி—தமிழா
 சீறுக வெவ்வதுதி!
 காமராசரே இதைப் பொறுக்கோம்—குலக்
 கல்லியன் வேரை அறுப்போம்!
 ஒமந்தூரர்தம் இடத்தில்—நீ
 உட்கார வேண்டும் திடத்தில்!
 கோணற் கருத்துகள் போகும்—வந்த
 குறுக்குநூல் பாழ்எண்ணம் சாகும்!
 ஆணவ ஆச்சாரி வீழ்க!—தமிழ்
 அண்ணலே நின் ஆட்சி வாழ்க!

விடுதலை நம் உரிமை

கையோடு கைகோத்து வாரீர்
 கழகத்தோழர்களே ஒன்று சேரீர்
 பொய்யோடு வந்தவர்
 புரட்டோடு வந்தவர்
 புறங்காட்டி ஒடினர் பாரீர்!

எந்தக் கொடுமைகள் வீழ்த்தும்?
 எந்தத் தடைச்சட்டம் தாழ்த்தும்?
 உந்தும் விடுதலை
 வேட்கை உரிமைகள்
 ஒற்றுமை கண்டே வாழ்த்தும்.

விடுதலை வாழ்வுநம் உரிமை
 வேங்கைபோல் நீளமு! அடிமை
 செடுதலை தூள் படும்
 கீழ்மைகள் மாண்டிடும்
 கீழ்அறுப்பதெந்த எருமை?

முன்னோர்கள் ஆண்ட இந்நாடு
 முச்சங்க முத்தமிழ் ஏடு
 பின்னாளில் வந்தேறிக்
 கூட்டம் சுரண்டினும்
 பிழைத்தது, இனியில்லை கேடு!

தீங்கரசுக் கென்ன ஆட்சி?
 திராவிடர் கைகொளும் மாட்சி
 ஒங்கிடும் ஐந்தாண்டில்

உண்மை மொழியிது
பெரியார் உழைப்புக்கில்லை வீழ்ச்சி!

உழைப்பால் வருவது வெற்றி
உரிமை விடுதலைப்பற்றி
அழைத்தது சங்கொலி
ஆர்த்தது முரசொலி
ஆட்சி அதிகாரம் முற்றி!

கண்ணில் கல்வி விளக்கேற்று,
கைத்தொழில் வாழ்வுக்கு நாற்று
மண்ணில் பொது நலம்
மாண்புடி தமிழரால்
மண்டிற்று என்றசொல் ஊற்று!

எங்கள் நாடு தனிநாடு எங்கள் மொழி தனிமொழி

கொதிப்புள்ள வீரர்களே
கொள்கைமிகு தோழர்களே
மிதித்திடும் வஞ்சகரை வீழ்த்துவீர்!
'மேல்வருண' நஞ்சினரைத் தாழ்த்துவீர்!
மதிமீழ் தன்மான
மறவரை நாடொறும் நீ வாழ்த்துவீர்!

பாடுபடும் பாட்டாளி
பணம் சுரண்டும் பொருளாளி
நாடுகெடும் இரண்டினத்தை மாற்றுவீர்!
நல்லுழைப் பாளர்களைப் போற்றுவீர்!
கேடுகெட்ட கொள்கையினர்
கீழ்அறிவு திருந்த அறிவூட்டுவீர்!

செந்தமிழை எண்ணாமல்
சேர்மொழிக்குப் பாய்விக்கும்
வந்தேறிகள் கங்காணிகள் ஓட்டுவீர்!
வரிப்புலிகள் நாங்களைன்று காட்டுவீர்!
இந்தியாட்சி கொள்ளாதென்றே
எங்கள்நாடு தனி நாடென்றே நாட்டுவீர்!

எரிமலைச் சீற்றம்

கடுஞ்சினம் மாந்தரைக் கண்குருடாக்கும்
கண்ணோட்டம் அன்பினை நட்பினைத் தீர்க்கும்
கொடுவிலங் காக்கிடும் சுற்றும் பார்க்காது
கொண்ட கொள்கைகளைக் காத்திடும்போது!

படுகளம் படுகளம் இனிக்கும்கற் கண்டு
பைந்தமிழ் காப்பாய் நீ போர்க்குணம் கொண்டு!

இந்திக்குக் காட்டுக கொதிப்பை வெறுப்பை!
எவ்நாட்டார் உணரட்டும் தமக்குள்ள பொறுப்பை!
வந்தவர்க்கெல்லாம் நாம் இடம் தரமாட்டோம்
வலியவரும் போரில் புறங்காட்ட மாட்டோம்!

முந்துக முந்துக போர் எல்லைக் கோடு
முழுவெற்றி நமக்கென்று முழக்கிற்றன் போடு!

ஆட்பட்டிருப்பவர் நாமல்லர் கூறு
ஆளவந்தோம் தமிழ் ஆட்சியின் வீறு
நாட்கடத் தாது நம்கையில் உண்டு
நலிவுசெய் வார்களின் தலைக்குவை குண்டு!

மீட்பதென்றே எழும் எரிமலைச் சிற்றம்
வெற்றியின் வார்ப்பட வெற்றியின் தோற்றம்!

வேங்கையே எழுக!

வேங்கையே நீ எழுக!
வெற்றித் தமிழைத் தொழுக!
ஓங்கியெழும் எரிமலைபோல்
உதவா மொழிமேல் விழுக!
இந்தியாமே இந்தி
இனவெறிகொள் இந்தி

வந்ததென்றார் வாள்எடு நீ
வாலறுக்க முந்தி!

ஆங்கிலத்தால் நாடு
அழிந்தது பண்பாடு

தூங்கவில்லை தமிழர் என்று
தோலை உரித்துப் போடு!

ஒருமைப்பாடு வேண்டி
உளறினான் ஓர் ஆண்டி

அருமைப்பாடு தெரியாதார்க்கு
அறிவு கொடுத்துத் தூண்டி!

தாய்மொழிதான் சண்கள்
தழுவும் மொழிகள் புண்கள்

நோய்மொழியை நுழைத்தால் சாவு
நூறாயிரம் எண்கள்!

இந்தியா ஒரு நாடு
என்பதே தப்பேடு

செந்தமிழர் நாடு வேறென்பதைச்
சிறிப் பெறுக பீடு!

தன் கையே தனக்குதவி

தன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியும்
தன் காதாலே கேட்டிட முடியும்
தன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியும்
தன் காலாலே நடந்திட முடியும்
தன் கை தானே தனக்கரும் உதவி?
இது தான் உலகத் தியற்கை; இதனை
பொதுமொழி என்னும் புதுமொழிக் கெண்ணுக!

பிறன் கண்ணாலே பார்த்திட முடியுமா?
பிறன் காதாலே கேட்டிட முடியுமா?
பிறன் அறிவாலே உணர்ந்திட முடியுமா?
பிறன் காலாலே நடந்திட முடியுமா?
பிறமொழியாலே பேசலும் எழுதலும்
அறவொளி காணலும் அரிது! பேதமை!

இவைதாம் முடியும் என்றால், எவரும்
தாய்மொழி விட்டு பிறமொழி தழுவலாம்
ஆளவந்தர் அதிகாரத்தால்
மாள நினைப்பது மடமைச் செயலே!

தமிழ் உயர்ந்தால் தமிழன் உயர்வான்

தமிழுயர்ந்தால்தான் தமிழன் உயர்வான்!
தமிழ்ப் பகையாளனும் தானே பெயர்வான்!

(தமிழ்)

தமிழுக்குத் தொண்டு
தரும்புலவோர்கள்
தமிழ்க்கனி மரத்தினைத்
தாங்கிடும் வேர்கள்!
கமழ்புது கருத்துக்குப்
பலபல துறைகள்
கற்றவர் வரவர்
கவின்பெறும் முறைகள்!

(தமிழ்)

எங்கும் எதிலுமே
தமிழ்முதாட்டு

இங்கிலீசை இந்தியை
 இடமிலா தோட்டு
 திங்கள், செல்வாய், புதன்
 கோள்கட்குச் செல்வாய்
 தேடரும் அறியல்
 எண்ணங்கள் வெல்வாய்!

(தமிழ்)

தீமை தீமை

வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள் நிறங்கள் தாமா?
 வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள் மொழிகள் தாமா?
 வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள் இனங்கள் தாமா?
 வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள் இவைதாம் என்றால்,
 போற்றுகிற—மானுடமும் மனிதன்—என்னும்
 பொருள்மொழிகள் பொருளற்றுப் போய் விடாதா?
 வேற்றுமைக்குக் காரணங்கள் இரண்டே—ஒன்று
 வியப்பூட்டும் கல்வி; மற்றொன்று பணம் என்பேன்.
 கல்வியினால் மனிதரெலாம் நிறம் மறப்பார்;
 கல்வியினால் மனிதரெலாம் மொழி மறப்பார்;
 கல்வியினால் மனிதரெலாம் இனம் துறப்பார்
 கல்வியினால் நாகரிக வளர்ச்சி யுண்டு.
 கல்வியினால் பண்பாட்டின் வாழ்வும் உண்டு
 கல்வியினால் பணம்கூட கால்தாசாகும்.
 கல்வியினால் மனிதமனம் ஒருமை காணும்
 கல்வியும் தாய்மொழியில் ஆழ்தல் ஒன்றே.
 தாய்மொழியைக் கல்லாத ஒருவன் வேறு
 தரைமொழிகள் கற்பதெலாம் வெறும் கூத்தாகும்.
 தாய்மொழியே சிந்தனைக்கு மலையூற்றாகும்
 தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழிவிட்டாள் வந்தார்.
 பாய் மரமே இல்லாத படகில், உள்ள
 பயன் படுநல் துடுப்பெறிந்து பயணம் செய்ய
 ஓய்வின்றி எல்லோரும் உகந்து செல்வோம்
 ஒப்புநீர் 'பொதுப்படகு' நமக் கென்கின்றார்.
 இந்தியா ஒருநாடு நாமெல்லோரும்
 இந்தியர்கள் என்பதனை ஒப்பா மக்கள்
 இந்தினும் தனிமொழிக்குப் பகைவர் அல்லர்
 இந்தியர் நாம் எனச்சுரண்டும் வடக்குத் தெற்கு
 விந்தியத்திற் கிருபாங்கும் நடக்கும் சூழ்ச்சி
 வேற்றுமைகள் வெறுக்கின்றோம் ஒருமைப் பாட்டை;

எந்தமிழர் போலெவர்தாம் உலகில் சொன்னார்?
இந்திதிணிப் பிருதிசைக்கும் தீமை தீமை!

செந்தமிழைப் பொதுமொழியாய் ஆக்குதற்குச்
சிந்தித்த துண்டாநீர் சீர் தமிழ்போல்

எந்தமொழி எளிதின்கு? வேர்ச்சொல் மிக்க
எளியமொழி அரியமொழி தமிழே ஆகும்.

தந்தடிமை யாய்கிற்கும் ஆளவந்த
தமிழ் நாட்டு தலைவர் இதைத் துணிந்து சொல்லார்:

எந்தவகை யேனும் தம் பதவி காக்கும்
எண்ணத்தார்க் கேதறிவு? மொழியின் பற்று?

முந்துவட வாரியத்தை முறித்தவர்யாம்
மூவேந்தர் மரபுவழி வந்தவர் யாம்!

இந்திய நாட்டரசியலை ஒப்பவில்லை,
இந்திமொழி பொதுவாக்கல் விரும்பவில்லை.

அந்தஇழி செயல்செய்ய அடிமைக் கூட்டம்
ஆளுவார் பக்கத்தில் இருப்பதுண்மை,

வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சும் வேலை வேண்டாம்.
விடுதலையால் கெடுதலையா தீமை தீமை!

சீறும் புலிகள் நாம்

நாட்டை ஆளப் பிறந்தவர் நாம்—எந்த
நாளும் அடிமைப் படமாட்டோம்
கேட்டைச் சுமப்பதுவா மக்கள்—நமைக்
கீழறுக்கும் அறியாமைகளின்
கோட்டை தகர்ப்பது நம்கடமை—உழையா
குறுக்கு நூலினர் பாழ்மடமைப்
பூட்டை யுடைப்பது நம் ஆண்மை—வரிப்
புனியே எழுந்து ஆள நம் மேன்மை!

ஆள நினைப்பவர் யாருக்குமே—நாம்
ஆட்பட்டிருந் தமிழந்தினை.
தாள முடியாத போர்களினால்—பிற
சமய மதங்களின் வேர்களினால்
நீளத் துயின்றனம் பாழ்அடிமை—நமை
நிமிரா தமிழ்த்து ஆரியமே;
மீளப் பெரியார் பெருந்தொண்டு—இடி
மின்னலாய்ப் பாய்ந்தது கட்டறுத்தோம்.

முத்தமிழ்க் குருதியில் சேர்ந்திருந்த - பல
 மூடத் தனத்தின் நஞ்செடுத்தார்
 புத்தம் புதிய தமிழ்க்குருதி - நம்
 பொன்னுடல் புத்துணர்வு புத்துணர்ச்சி
 எத்திசையும்பெற ஏற்றிவிட்டார் - இனி
 எங்குண்டு நம்மை எதிர்ப்பவர்கள்?
 செத்தனர் செத்தனர் நமைமிதித்தோர் - இனிச்
 சீறும் புலிகள்நாம் வெல்பவர் யார்?

இந்திப் பேயாட்டம்

திரும்பி வருகிறதாம் இந்திப் பேயாட்டம்
 திராவிடர் திரும்புக எடுக்கும் நோய் ஓட்டம்!
 திரும்பி வருகிறதாம்...

கரும்பிருக்கையில் சுசந்திடும் இந்தி - எட்டிக்
 கரையையா விரும்புவர், தின்பர் வருந்தி
 திருந்தி வந்திடும் செந்தமிழ்க் கல்வி - இனிச்
 செத்தெழு விடுவதோ போர்க்கெழு முந்தி!
 திரும்பி வருகிறதாம்...

வடக்கின் வாய்க்கொழுப்பால் முன்னொரு காலம்
 வன்கல்லைச் சுமந்ததை அறியுமே ஞாலம்!
 இடக்கினால் இந்தியால் இனி அவர் ஓலம்
 இடுவதும் இடர்வதும் அழிவுறும் - கோலம்!
 திரும்பி வருகிறதாம்...

பெரியாரின் தொண்டர்கள் கொண்டஓர் சேற்றம்
 பிழைபடும் அரசியல் போக்கினால் ஏற்றம்
 வெறியாக மாற்றிற்றே அரிமாவின் தோற்றம்
 விரைந்தெழு தமிழரை எதுவந்து மாற்றும்?
 திரும்பி வருகிறதாம்...

பத்தாண்டின் முன்னே பட்டதோர் பாடு
 பாழ்பட்ட ஆட்சி மறந்ததோ குடு?
 முட்டாள்கள் என்றுமே முழுமூச்சினோடு
 மோதி டப்பார்க்கிறார் முற்றுக்கை சுடுகாடு!
 திரும்பி வருகிறதாம்...

அரிமா இடத்தில் நரிமாவா?

கொடியர் வடவர் இந்தியினைக்
 குழந்தைக் கல்விக் கூடத்தில்
 படிக்கச் சொல்லி நுழைக்கின்றார்
 பாம்பின் நஞ்சை மறந்தழகு

வடிவில் மயங்கி வாழ்க்கையனை
மடித்துக் கொள்ளச் சொல்கின்றார்
ஒடிய அவர் தம் முயற்சிகளை
ஒடுக்கி நறுக்கித் துறந்திடுவீர்!

ஒத்துப் போகா உறவினர்கள்
உலகில் நமக்கிங் காரியரே
செத்துப் போன மொழியுடலில்
செழுமை யற்ற இந்திமொழி
பித்துப் பிடித்தே ஆட்சியினால்
பெருமைத் தமிழுக் கிடையுறாய்த்
தொத்திக் கொள்ளப் பார்க்கிறது
தொலைத்தல் தமிழர் கடனாமே!

அரிமா உலவும் காட்டினிலே
ஆரியம்போல் வாழ்கின்ற
நரிமா வுக்கும் இடமுண்டு
மறுக்க வில்லை நாம், ஆனால்
அரிமா இடத்தில் நரிமாக்கள்
அட்டகாசம் செய்வதுவா?
சரிப்படாது தமிழர்களே
சாய்ப்பீர் இந்தி நரித்தனத்தை!

எச்சிச் சோறு போலிந்தி
எல்லா மொழியின் கலப்படமாம்
அச்ச மிலாது நம் நாட்டில்
அழுதத் தம்மைக் கெடுப்பதுவா?
பிச்சைப் பதவிப் பித்தர்களைக்
காட்டிப் பிழைக்கும் எத்தர்களை
மிச்ச மிலாது செய்வதுவே
மேன்மைத் தமிழர்க் கழகாகும்!

இந்தித் திணிப்பு

இந்தி திணிப்பாராம்—ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்

கந்தலைத் தைத்தலூர் காட்சியைப் போலுள
இந்திய தேசிய எண்ணித் துழல்பவர்

ஒற்றுமைக் குழைப்பவராம்—மக்களின்
பற்றினுக் குழைப்பவராம்!

மொழிவழி மாநிலம் முற்றும் பிரித்தபின்
அழிவை விளைத்தவர் உறவை அறுத்தவர்

நாட்டை வருந்தாராம்—மொழி
ஏட்டைத் திருந்தாராம்!

பத்தாண்டின் முன்னே பத்தாம் பசவிகள்
செத்தோம் பிழைத்தோம்என் றோடிய தீயர்கள்
இந்தி திணிப்பாராம்—ஒருமையை
வந்து பிணிப்பாராம்!

இந்தி எதற்கு?

சீர்மிகுந்த நாட்டினிலே இந்தி எதற்கு?
சிக்கலினை வளர்ப்பதற்கு ஆட்சி எதற்கு?
ஊர்கள்தோறும் வடவர்இந்தி ஓட்டம் எதற்கு?
ஒற்றுமையைக் கெடுப்பதற்கு ஆட்சி போதாதோ?
குழ்ச்சியொடும் இந்தியினைக் கொணர்வ தெதற்கு?
தொல்லையினை விலைகொடுத்து வாங்கல் எதற்கு?
வெற்றிபெற்ற தமிழிருக்க இந்தி எதற்கு?
வீரர்களின் தோள்திணவால் வீழ்ச்சியுற்றகா
கற்பதற்கு வழிகளில்லை கலகம் எதற்கு?
காப்பதற்குத் திட்டமில்லை கருத்துமில்லையே.
தெம்பில்லாத மக்களிடே தீமை எதற்கு?
திராவிடத்தில் ஒற்றுமையைத் தீர்ப்பதெதற்கு?
வம்புசெயும் தீங்குவட இந்தி எதற்கு?
வளரும்இளம் தலைமுறையை ஒழித்துக் கட்டவா?
அருவருப்பு வறுமையினை அறுக்க மாட்டாமல்
அதிகார வான் எடுத்தே அச்சுறுத்தல் ஏன்?
கரும்பிருக்க கனியிருக்க வேம்பும் எதற்கு?
கன்னித்தமிழ் இருக்க இந்திக் கழுதை எதற்கு?
தாழ்வுயர்வு மாறவில்லை சாதி சமயத்தின்
தறுதலைகள் ஒடுக்கவில்லை தலைமை எதற்கு?
வாழ்வுயர்த்தும் தாய் மொழியின் வன்மை இருக்க
வடமொழியின் லைப்பாட்டி இந்தி எதற்கு?
கமழ்உரிமை விடுதலையின் கட்ட விழிக்காமல்
கலக நச்சுக் கண்ணீர்ப்புகை இந்தி கலப்பதேன்?
தமிழ்மொழிக்கே உலகையாண்டும் தகுதியிருக்கு
தமிழ்மகனே இந்திப்பாம்பின் தலையை நறுக்கு!

குருதி பொங்கினால்...

குருதிபொங்கினால் தயங்காது—தமிழ்க்
குருளைக் கூட்டங்கள் மயங்காது.

இருப்பதல்லது
தமிழோடி நப்பதென்றிடும்

கொள்கை மறவர் உயிர் தயங்காது!
உண்மையின் கண்கள் இமைக்காது—அற
உணர்வுத் தோள்களும் பொறுக்காது!

அண்டும் பிறமொழி
ஆதிக்கப் போரினில்

ஆளவந்தர் குரல் நிலைக்காது!

கோளிகள் மனம் சலிக்காது—சிறு
குள்ள நரித்தனம் பவிக்காது!

ஆள நினைப்பவர்
அற்பமொழித்திணிப்

பத்தனையும் எரிமலைமுன் நிலைக்காது!
விடியலில் சுருக்கலுக் கிடமேது?
விளைச்சலில் களைகளைப் பிடுங்காது

கிடப்பவர் அல்லர்யாம்
தமிழர்கள் வீரம்

கிளர்ச்சியில் வெல்லா தொடுங்காது!

காற்றை விதைத்துப் புயலை அறுக்காதீர்

எங்களின் வாழ்வும் எங்களின் வளமும்
எங்கள் தாய்மொழி இன் தமிழ்ச் செல்லமே!

தமிழ்எங்கள் உயிர், தமிழ்எங்கள் உடல்
தமிழ்வாழ்வதனால் யாம்வாழ்கின்றோம்!
தமிழ்எம் உணர்வு! தமிழ்எம் உணர்ச்சி!
உண்ணும் உணவும் பருகும் நீரும்
தமிழே! தமிழே, சாலா மருந்து!
தேனின் இனிமை! செழுமலரின் மணம்!

தமிழ்தான்
எங்களின் கூர்வான், எங்களின் கேடயம்,
எங்கில் காணா வலிமையின் இருப்பு!
நீரின் தெளிவு! நெருப்பின் சுடர்தீ!

காலப் பழமையால் வைரம் பாய்ந்தது!
நாகரிகத்தின் நாற்றங் காலது!
எம்மொழிக்கும் அது ஈடிணையற்ற
செம்மொழி! உலகச் சிந்தனைக்கெல்லாம்
ஊற்றாய்த் துலங்கும் உண்மையின் பைஞ்சுனை!

அதனில்இந்தி நஞ்சைக் கலப்பது
பொதுமை நோக்கிப் புதுமைக்கேகும்
மக்களை மாய்க்கும் மடச்செயல் ஆகும்.
சிக்கல் நெருப்பில் எண்ணெய்யைச் சேர்ப்பதா?
தீமையின் விளைவு தீமையே,
காற்றை விதைத்துப் புயல்அறுக்காதீர்!

இந்தியை எதிர்ப்போம்

செந்தமிழ்த்தாய் அழைத்தாள் எம்மைச்
செந்தமிழ்த் தாய் அழைத்தாள்
வரும் இந்திக்குளம் பதைத்தாள்
எங்கள் தோள் வெற்றித் தோள்; இங்கு
வந்தால் பகைப்படை தூள்! தூள்! தூள்!

எங்களை நோக்கிச் சொன்னாள் வந்தால்
இந்தியை நீக்கச் சொன்னாள்
தண்டிப்போம் கண்டிப்பாய்
எங்கே வாழ்வ தந்த நாய்? நாய்? நாய்?

பைந்தமிழைக் காப்போம்
எங்கள் பைந்தமிழைக் காப்போம்
இந்திப் பட்டாளத்தைத் தீர்ப்போம்.
பதங்கோம் ஒதுங்கோம்
முந்திரும் வேங்கைகள் நாம்! நாம்! நாம்!

இருக்கும் தமிழ்ச்சோலை நாம் இருக்கும் தமிழ்ச் சோலை
தனில் இந்திக் சென்ன வேலை?
இங்கினிமேல் கால் வைத்தால்
உரிந்துபோம் உடம்பின் தோல்! தோல்! தோல்!

எல்லாத் துறையிலும் இந்தி ஒழிக

இந்தியினை மாணவர்கள் வெறுக்க வேண்டும்
இந்தியினைப் படிப்பதற்கு மறுக்க வேண்டும்
இந்தி சொல்ல வருவோரைச் சிரிக்க வேண்டும்
இந்தி வைத்த தேர்த்தல்னை முறிக்க வேண்டும்
இந்திபடிக் காதலர்க்கோ அலுவல் இல்லை
என்றுரைத்தால் அவ்வரசை ஒழிக்க வேண்டும்
இந்தியிலே தாள் கண்டால் கிழிக்க வேண்டும்
இந்தியுள்ள பலகைகளை உடைக்க வேண்டும்.

அஞ்சலட்டை தனிலிந்தி காணப்பட்டால்
அனைவர்க்கும் முன்வைத்தே எரிக்க வேண்டும்

நெஞ்சகத்தில் இந்நிமொழி பரப்பு கின்ற
 நிறுவனத்தின் மூடுவிழா நடத்த வேண்டும்
 நஞ்சுகாண் இந்நி என்று சொல்லும் போது
 நமதென்று செல்லுகின்ற நாயைக் கண்டால்
 அஞ்சாது தமிழறத்தால் திருத்த வேண்டும்
 ஆளவந்தார் சிறைஎன்றால் மகிழ வேண்டும்.

தமிழ்காத்தல் மாணவரின் சொந்த வேலை
 தாம் நினைத்தால் ஆளவந்தார் எந்த மூலை?
 உமியன்றோ இங்குவந்த இந்நி மேதி
 ஒன்றுபட்டால் மாணவர்கள் தெரியும் சேதி
 உமிபறக்கும் மாணவர்கள் மூச்சு விட்டால்
 இந்நிஎனும் எச்சிலைதான் என்ன ஆகும்?
 சிமிழக்காமல் பார்த்தாலே இந்நி சாகும்
 திருவாச கம்பாடி முடிக்க லாகும்.

தமிழர் ஒங்கினர் வாள்

தாலமுத்து நடராசனைத்
 தந்ததும் போதாதா?—அவனுயிர்
 வெந்தது போதாதா?

ஆளவந்தார் தமிழரை
 அடித்ததும் போதாதா—சிறையில்
 மடித்ததும் போதாதா?

இந்தியினால் உங்கள்தி
 எண்ணம் நிறைவேறுமா?—தமிழர்
 எண்ணம் நிறைவேறுமா?

செந்தமிழ்ப் படைப் புலிகள்
 சீறிப் புறப்படல்பார்—தடை
 மீறிப் புறப்படல் பார்!

விருப்பிலா நஞ்சை
 வேண்டிப் புகுத்துகின்றீர்—உரிமை
 தாண்டிப் புகுத்துகின்றீர்!

உருப்பட மாட்டீர்கள்
 ஒடிந்ததும் சட்டங்கள் தூள்—கோடித்
 தமிழர்கள் ஒங்கினர் வாள்!

அடிமைத் தமிழன் தொல்லை

அவனுக்கு வை எல்லை

அடிமைத் தமிழன் தந்தானே தொல்லை
 ஆரியப் பாம்புக்குச் சட்டத்தின் பல்லை!

குடிகேடர் என்கின்ற
 குற்றத்தின் சொல்லை
 கொண்டானே தந்தானே
 கொடுமைக்கோர் அளவில்லை.
 மாண்புப் பெரியாரைச் சிறையினில் அடைத்தார்.
 மானத் தமிழரின் தலையினை உடைத்தார்.
 காண்கின்ற கண்ணில்லை
 கருத்தில்லை மக்களைப் புடைத்தார்
 காட்டிக் கொடுத்தார்க்குக்
 காசுகள் படைத்தார்!
 ஊர்வல மாதரைத் தடியாலே தடுத்தார்
 உயிரன்புத் தாயர்க்குத் தொல்லைகள் கொடுத்தார்.
 யார்பொறுப்பார் இனி
 தீப்பந்தம் எடுத்தார்
 ஆள்வோரின் சட்டத்தில்
 தீயினை மடுத்தார்!
 தமிழனே தமிழர்க்குச் செய்தானே கொடுமை
 தாங்குவ இல்லைநாம் தடுப்பது கடமை.
 உமிழ்ந்திட்டோம் எச்சிலை
 திருந்தட்டும் அடிமை
 உதவாக்கரைக் கென்ன
 அமைச்சென்ற உடைமை?

வடக்கின் இடக்கு அடக்கு

இந்திப் பகையை எழுப்பிவிட்டது ஏதும் கெட்ட வடக்கு
 செந்தமிழா இன்னுமென்ன சிறுத்தையிடம் இடக்கு
 வெந்தபுண்ணில் வேலைப் பாய்ச்சும் வெறித்தனத்தை அடக்கு!

இந்திஎனும் வெறிநாயை ஏவி விட்டது வடக்கு
 சொந்தநாட்டில் சொந்தமொழி தொல்லைப் படா தடக்கு.
 கந்தகத்தில் தீயை வைத்தார் கன்னெறெழுந்து மடக்கு!

இந்திமொழி அதிகாரத்தேள் ஏந்திவரும் கொடுக்கு
 வந்தேறிகள் குழ்ச்சிகெட வாகைப்போரைத் தொடக்கு
 முந்துவட ஆட்சிஎனும்பு முறிந்தொடிய அடக்கு!

புறப்பாட்டுப் பாடு

கோட்சேக்கள் கூட்டம் கொணர்ந்தது இந்தி
 கொலைகாரர் கொள்கையை நடுங்கச் செய் முந்தி!

ஆட்பட்டிருந்திடோம் அடிமைப்போடோம் என்றே
 ஆர்த்தெழு போர்த்தொடு அனல்காற்றாய் உந்தி!

ஆரிய மாயையால் அழிந்ததே நாடு
ஐந்தாம் படைக்கெல்லாம் அமைச்சென்ன கேடு?
சீரிய வாழ்வுண்டு செந்தமிழ்ச் சீற்றம்
தீயரைத் தீய்க்கட்டும் புறப்பாட்டுப் பாடு!

வரலாற்றில் வெற்றிகொள்

தில்லித் திமிருக்கோர் மறுப்பு
திராவிடர் காட்டுக வெறுப்பு
தொல்லைக்குமேல் தொல்லை
சுமைசுமையாத் தந்தால்
துடிக்குத் தனங்களை நறுக்கு!

இந்திமொழிக்கென்ன திணிப்பு
ஏன்வேண்டும் இந்தியப் பிணிப்பு?
வந்தேறிகள் சொல்லுப்
வடக்காட்சி ஒப்பிட்டோம்
வகுப்போம் தெற்கெல்லைத் துணிப்பு!

வடக்குக்கு நாமில்லை அடிமை
வாழ்ந்திடோம் தாழ்ந்திடோம் மிடிமை
இடக்குச் செயுமிந்தி
எம்மொழி எம்இனம்
ஏறிமதிப்பது கொடுமை.

தொற்றுநோய் ஒட்டுணி வடக்கு
தொலைத்திடப் போர்ப்படை தொடக்கு
ஒற்றுமை கொண்டவர்
ஓங்கிய எண்ணத்தார்
உருப்பட தீப்பகை அடக்கு!

பெற்றுவிடவேண்டும் நாடு
பிரிவுற வேண்டும்தென்னாடு
வெற்று நினைவிலே
வேங்கை மறவரே
வெற்றிகொள் வரலாற்றினோடு!

இந்தி முக்காலமும் இல்லை என்று முழங்கு

இன்றைக் கெழாமல் நீ
என்றைக் கெழுந்திப்

பன்றியைக் கொன்றழிப்பாயோ;—பகைப்
பார்ப்பை ஒழித்தழிப்பாயோ?

இப்பொழுது தொழாமல் நீ
எப்பொழு தெழுந்திந்திக்

குப்பையைத் தீய்த்திடுவாயோ—வஞ்சக்
குணத்தாரை மாய்த்திடுவாயோ?

இந்நொடி எழாமல் நீ
எந்நொடி எழுந்திந்தி

மந்தியைத் துறத்திடுவாயோ?—தமிழ்
மாங்கொல்லை புரந்திடுவாயோ?

இக் காலத் தொழாமல் நீ
எக் காலத் தெழுந்திந்தி

முக்காலத் தில்லை என்றுரைப்பாய்—வெற்றி
முழக்கு முழக்கு சிறப்பாய்!

